TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2012. gada 18. oktobrī*

Preču brīva aprite — Kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Kamīnu iekšējā pārklājuma materiāli un dūmvadi — "CE" atbilstības marķējuma neesamība — Aizliegta tirdzniecība

Lieta C-385/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 27. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 30. jūlijā, tiesvedībā

Elenca Srl

pret

Ministero dell'Interno .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: M. Ilešičs [*M. Ilešič*], kas izpilda piektās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši E. Levits (referents) un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*],

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 28. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Elenca Srl* vārdā – *E. Pasquinelli* un *G. Saltini*, *avvocati*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *C. Colelli*, *avvocato dello Stato*,

— Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *T. Müller*, pārstāvji,

— Ungārijas valdības vārdā – *K. Szíjjártó* un *Z. Tóth*, kā arī *G. Koós*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Zadra* un *G. Zavvos*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem (OV 1989, L 40, 12. lpp.), kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 89/106"), interpretāciju, kā arī par LESD normu par preču brīvu apriti interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Elenca Srl* (turpmāk tekstā – "*Elenca*"), kas tirgo piepūšamās caurules kamīniem un dūmvadus, un *Ministero dell'Interno* [Iekšlietu ministriju] par šo cauruļu laišanas tirgū valsts tiesisko regulējumu Itālijā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 89/106 2. panta 1. punktā ir noteikts:

"Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. pantā minētos ražojumus, kas paredzēti izmantošanai darbos, var laist tirgū vienīgi tad, ja tie ir piemēroti paredzētajiem mērķiem, tas ir, tiem ir tādi raksturlielumi, ka darbi, kuros tos iekļauj, montē, izmanto vai ierīko, ja tie ir pareizi projektēti un būvēti, var atbilst 3. pantā minētajām pamatprasībām, ja uz šādiem darbiem attiecas noteikumi, kuros ietvertas šādas prasības."

4 Šīs direktīvas 4. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis pieņem, ka izstrādājumi ir piemēroti lietošanai, ja tie nodrošina darba izpildi, ja tie ir projektēti un izgatavoti atbilstoši 3. pantā minētajām galvenajām prasībām un ja uz tiem ir CE marķējums, kas norāda, ka tie atbilst visiem šīs direktīvas noteikumiem, ieskaitot V nodaļā noteiktās atbilstības vērtēšanas procedūras un III nodaļā noteikto procedūru. CE marķējums norāda:

a) ka tie atbilst attiecīgiem valstu standartiem, kur iestrādāti saskaņotie standarti, uz kuriem atsauces publicētas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstis publicē šo savu standartu atsauces;

b) ka tie atbilst Eiropas tehniskajam apstiprinājumam, kas piešķirts saskaņā ar III nodaļā paredzēto procedūru;

vai

c) ka tie atbilst valsts tehniskajām specifikācijām, kas minētas 3. punktā, tā kā trūkst saskaņoto specifikāciju; šādu valsts specifikāciju sarakstu sagatavo saskaņā ar 5. panta 2. punktā paredzēto procedūru."

5 Minētās direktīvas 6. pantā ir noteikts:

"1. Dalībvalstis savā teritorijā nekavē tādu ražojumu brīvu apriti, laišanu tirgū vai izmantošanu, kuri atbilst šīs direktīvas noteikumiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka šādu ražojumu izmantošanu mērķim, kam tie ir paredzēti, nekavē noteikumi vai nosacījumi, kurus izvirza valsts iestādes vai privātas organizācijas, kas darbojas kā valsts uzņēmums vai valsts iestāde un izmanto savu monopolstāvokli.

2. Dalībvalstis savā teritorijā tomēr ļauj laist tirgū ražojumus, uz kuriem neattiecas 4. panta 2. punkts, ja tie atbilst valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas ir saskaņā ar Līgumu, līdz tam laikam, kad Eiropas tehniskās specifikācijas, kuras minētas II un III nodaļā, neparedz ko citu. Komisija un komiteja, kas minēta 19. pantā, regulāri pārraudzīs un pārskatīs Eiropas tehnisko specifikāciju izmaiņas.

[..]"

Itālijas tiesiskais regulējums

6 2006. gada 4. aprīļa Likumdošanas dekrēta Nr. 152/2006 285. panta ar nosaukumu "Tehniskās īpašības" 1. punktā ir noteikts:

"1. Privātām apkures iekārtām, kuru nominālā siltuma jauda pārsniedz minimālo robežvērtību, ir jāatbilst tehniskajām īpašībām, kas paredzētas šī dekrēta V daļas IX pielikuma II daļā atkarībā no izmantotās degvielas."

7 Minētā dekrēta IX pielikuma ar nosaukumu "Privātas apkures iekārtas" II daļā ar nosaukumu "Tehniskie un uzbūves nosacījumi" ir noteikts:

"2. Kamīnu īpašības:

[..]

2.7 Iekārtas [..] ir jāaprīko ar kamīniem, kas ir būvēti no produktiem, uz kuriem ir "CE" marķējums. It īpaši šiem kamīniem ir:

— jābūt būvētiem no nedegošiem materiāliem;

[..]."

8 *Ministero dell'Interno* Ugunsdzēsēju, sabiedriskās drošības un civilās aizsardzības departamenta Profilakses un tehniskās drošības centrālās direkcijas apkārtrakstā Nr. 4853/2009 (turpmāk tekstā – "apstrīdētais apkārtraksts") ir teikts šādi:

"[..] Dūmvadu iekšējā pārklājuma plastmasas sistēmas [..] ietilpst Direktīvas 89/106/EEK piemērošanas jomā. Pašreiz, šķiet, ka nav neviena konkrēta saskaņota standarta. Vienīgais *CEN* [Eiropas Standartizācijas komitejas] izstrādātais standarts, kas ir piemērojams plastmasas dūmvadiem, [..] ir EN 1447: 2005, kas faktiski tieši izslēdz materiālus, kuri tiek izmantoti, lai izmainītu tās virsmas īpašības, kas saskaras ar sadegšanas produktiem. Tātad šādu sistēmu "CE" marķēšana ir iespējama tikai ar norādi uz Eiropas tehnisko apstiprinājumu, ko ir piešķīrusi kāda *EOTA* [Eiropas Tehnisko apstiprinājumu organizācijas] struktūra.

— Attiecīgo produktu izmantošana ir jāizslēdz privātās apkures iekārtās, kuru nominālā jauda pārsniedz 35 kW;

— attiecībā uz iekārtām, kuru nominālā jauda nepārsniedz 35 kW, [..] iestāde, kas ir šī apkārtraksta autore, katrā ziņā uzskata, ka potenciāli izmantot var tikai tos produktus, uz kuriem ir "CE" marķējums, kas atbilst Eiropas tehniskajam apstiprinājumam, un ir uzstādīti atbilstoši ražotāja iecerētajam izmantošanas veidam."

Pamattiesvedība un prejudiciālie jautājumi

9 *Elenca* importē un izplata Itālijas tirgū Ungārijā ražotus piepūšamus, termoizturīgus apvalkus kamīniem un dūmvadiem. Šie apvalki ļauj restaurēt vecus kamīnus un vecus dūmvadus, neveicot mūrniecības darbus. Šī tehnoloģija tika ieviesta vairākos Eiropas tirgos, it īpaši Itālijas tirgū, aizstājot tradicionālās, agrāk lietotās sistēmas, proti, ārēju, galvenokārt nerūsējoša tērauda vai keramikas, dūmvadu vai cietu cauruļu uzstādīšanu ēku iekšpusē.

10 *Elenca* uzskata, ka ar apstrīdēto apkārtrakstu, kas pamatots ar Likumdošanas dekrētu Nr. 152/2006, ir pārkāpts it īpaši LESD 34.–37. pants, jo tajā iespējai pārdot citas Eiropas Savienības dalībvalsts (šajā gadījumā – Ungārijas) preci ir paredzēts viens tehnisks nosacījums, proti, "CE" marķējums, ko nav iespējams izpildīt, jo pašreiz nav atbilstoša saskaņota standarta, praksē tas traucē importa un izplatīšanas iespējām.

11 *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio reģionālā administratīvā tiesa) *Elenca* prasību atcelt apstrīdēto apkārtrakstu ir atzinusi par nepieņemamu tādēļ, ka tas nav administratīvs akts un to nevar apstrīdēt.

12 *Elenca* ir iesniegusi par šo spriedumu apelācijas sūdzību *Consiglio di Stato* [Augstākajā administratīvajā tiesā]. Iesniedzējtiesa pieņēma *Elenca* apelācijas sūdzību, uzskatot, ka apstrīdētais apkārtraksts ietekmē šīs sabiedrības juridisko situāciju. Tā piekrīt arī pēdējās šaubām par valsts tiesiskā regulējuma atbilstību Savienības tiesībām.

13 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai pirmajā instancē apstrīdētais apkārtraksts un tajā minētās valsts tiesību normas ir saderīgas ar Kopienu tiesībām un ar iepriekš minētajām tiesību normām; it īpaši, vai minētās tiesību normas ir pretrunā [..] Direktīvā 89/106 [..] paredzētajiem principiem un noteikumiem par būvizstrādājumiem, kas nekādā veidā neparedz "CE" marķējumu, bet, tieši pretēji, paredz ([Direktīvas 89/106] 6. panta 1. un 2. punkts), ka dalībvalstis "savā teritorijā nekavē tādu ražojumu brīvu apriti, laišanu tirgū vai izmantošanu, kuri atbilst Direktīvas [89/106] noteikumiem", nodrošinot, ka "šādu ražojumu izmantošanu mērķim, kam tie ir paredzēti, nekavē noteikumi vai nosacījumi, kurus izvirza valsts iestādes vai privātas organizācijas, kas darbojas kā valsts uzņēmums vai valsts iestāde un izmanto savu monopolstāvokli," un ļaujot "savā teritorijā laist tirgū ražojumus, uz kuriem neattiecas [Direktīvas 89/106] 4. panta 2. punkts, ja tie atbilst valsts tiesību aktiem, kas ir saskaņā ar Līgumu, līdz tam laikam, kad Eiropas tehniskās specifikācijas, kuras minētas [šīs direktīvas] II un III nodaļā, neparedz ko citu"?

2) Vai apstrīdētais apkārtraksts un tajā minētās valsts tiesību normas ir pretrunā LESD 34.–37. pantam, kuros ir aizliegti importa ierobežojumi un pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību, ciktāl citas Eiropas [Savienības] dalībvalsts izcelsmes preces tirdzniecības pakļaušana tehniskai prasībai, kā tas ir aplūkojamajā lietā, t.i., "CE" zīmes uzlikšanai, – kas varētu būt iespējama un likumīga tikai tad, ja pastāvētu atbilstoša saskaņota tiesību norma, – faktiski kavē attiecīgās preces importu un izplatīšanu Itālijas teritorijā, kas ir pretrunā principiem, kuri ir paredzēti minētajās Līguma un Kopienu tiesību normās, kas garantē brīvību un konkurenci un kas prasa piemērot principus, kuri var nodrošināt nediskriminējošu un objektīvu attieksmi, kā arī pārskatāmību, samērīgumu un uzņēmumu tiesību ievērošanu?

3) Turklāt, vai saskaņā ar Kopienu tiesību normām, kuru mērķis ir garantēt efektīvu konkurenci arī nozarē, uz kuru attiecas izskatāmais strīds, valsts likumdevējam un administrācijai būtu vajadzējis atturēties pieņemt normatīvus aktus, kas ietverti iepriekš minētajā [apstrīdētajā] apkārtrakstā un Likumdošanas dekrētā Nr. 152/2006?

4) Visbeidzot, vai Eiropas tiesībās garantētā plurālisma un konkurences aizsardzība nozarē tiek nodrošināta ar valsts tiesisko regulējumu – piemēram, Likumdošanas dekrētu Nr. 152/2006 (īpaši ņemot vērā 285. pantu un IX pielikuma II daļas 2.7. un 3.4. punktu) –, kurā ir paredzētas un noteiktas iepriekš minētās robežas?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

14 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīva 89/106/EK ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz valsts tiesību normas, kurās tādu citas dalībvalsts izcelsmes būvizstrādājumu tirdzniecībai, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, pēc savas ierosmes ir paredzēts nosacījums, ka tiem ir "CE" marķējums.

15 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Direktīvas 89/106 pamatmērķis ir novērst šķēršļus tirdzniecībai, radot nosacījumus, saskaņā ar kuriem Kopienā var notikt brīva būvizstrādājumu tirdzniecība. Šajā nolūkā šajā direktīvā ir precizētas būtiskās prasības, kam ir jāatbilst būvizstrādājumiem un kas tiek ieviestas ar saskaņotajām tiesību normām un valsts transpozīcijas normām, ar Eiropas tehniskajiem apstiprinājumiem, kā arī ar Savienības mērogā atzītiem valsts tehniskajiem standartiem (skat. šajā ziņā 2008. gada 13. marta spriedumu lietā C-227/06 Komisija/Beļģija, 31. punkts).

16 Ir skaidrs, ka aplūkotās piepūšamās caurules kamīniem un dūmvadiem ir "būvizstrādājumi" Direktīvas 89/106 izpratnē.

17 Turklāt tiesas sēdē noskaidrojās, kas būvizstrādājumi nav regulēti ne saskaņotās tiesību normās, ne Eiropas tehniskajā apstiprinājumā, ne valsts tehniskajos standartos, kas atzīti Savienības mērogā Direktīvas 89/106 4. panta 2. punkta izpratnē.

18 Attiecībā uz būvizstrādājumu, uz kuru neattiecas Direktīvas 89/106 4. panta 2. punkts, tās 6. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis atļauj to laist tirgū savā teritorijā, ja izstrādājums atbilst Līgumam atbilstošām valsts tiesību normām, līdz tam laikam, kad Eiropas tehniskajos standartos būs paredzēts citādi (skat. šajā ziņā iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Beļģija, 33. punkts, kā arī 2012. gada 1. marta spriedumu lietā C-484/10 *Ascafor* un *Asidac*, 40. punkts).

19 No minētā izriet, ka dalībvalsts nevar pēc savas ierosmes prasīt "CE" marķējumu citas dalībvalsts izcelsmes būvizstrādājumam, uz kuru neattiecas Direktīvas 89/104 4. panta 2. punkts, lai šis izstrādājums varētu tikt tirgots tās teritorijā. Minētā valsts var minētajai tirdzniecībai paredzēt tikai tādas valsts tiesību normas, kas atbilst no līguma izrietošajiem pienākumiem, it īpaši preču brīvas aprites principam, kas noteikts LESD 34. un 36. pantā (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā Komisija/Beļģija, 34. punkts, kā arī lietā *Ascafor* un *Asidac*, 50. punkts).

20 Tātad uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīva 89/106 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz valsts tiesību normas, kurās tādu citas dalībvalsts izcelsmes būvizstrādājumu tirdzniecībai, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, pēc savas ierosmes ir paredzēts nosacījums, ka tiem ir "CE" marķējums.

Par otro jautājumu

21 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 34.–37. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz valsts tiesību normas, kurās pēc savas ierosmes tādu citas dalībvalsts izcelsmes būvizstrādājumu tirdzniecībai, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, ir paredzēts nosacījums, ka tiem ir "CE" marķējums.

Par preču brīvas aprites ierobežojuma pastāvēšanu

22 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai ikviens dalībvalsts tiesiskais regulējums attiecībā uz tirdzniecību, kas var tieši vai netieši, faktiski vai iespējami traucēt Savienības iekšējo tirdzniecību, ir jāuzskata par pasākumu ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību LESD 34. panta izpratnē (skat. tostarp 1974. gada 11. jūlija spriedumu lietā 8/74 *Dassonville*, *Recueil*, 837. lpp., 5. punkts, un 2010. gada 2. decembra spriedumu lietā C-108/09 *Ker-Optika*, Krājums, I-12213. lpp., 47. punkts). Tādējādi jau tikai atturēšana no attiecīgo izstrādājumu ievešanas un tirdzniecības attiecīgajā dalībvalstī ir šķērslis preču brīvai apritei (2012. gada 12. jūlija spriedums lietā C-171/11 *Fra.bo*, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 No pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka LESD 34. pantā atspoguļots pienākums ievērot citās dalībvalstīs likumīgi saražotu un tirgotu preču nediskriminācijas un savstarpējās atzīšanas principus, kā arī nodrošināt Savienības precēm brīvu pieeju valstu tirgiem (skat. 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā C-110/05 Komisija/Itālija, Krājums, I-519. lpp., 34. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Ker-Optika*, 48. punkts).

24 Šajā gadījumā nosacījums par "CE" marķējumu, kas paredzēts atbilstošajās valsts tiesību normās, kaut arī ir piemērojams bez izšķirības, aizliedz Itālijā tirgot attiecīgos būvizstrādājumus, kas tiek likumīgi tirgoti citās dalībvalstīs.

25 Šādos apstākļos "CE" marķējuma pienākums ir jāuzskata par tādu, kam ir līdzvērtīga iedarbība kā importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem LESD 34. panta izpratnē un kas līdz ar to ir preču brīvas aprites ierobežojums.

Par preču brīvas aprites ierobežojuma attaisnojumu

26 Ir zināms, ka šķērslis preču brīvai apritei var tikt attaisnots ar LESD 36. pantā uzskaitītajiem vispārējo interešu iemesliem vai imperatīvām prasībām. Kā vienā, tā otrā gadījumā valsts pasākumam ir jābūt piemērotam, lai nodrošinātu mērķa sasniegšanu un nepārsniegtu tā īstenošanai nepieciešamā robežas (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Ker-Optika*, 57. punkts, kā arī lietā *Ascafor* un *Asidac*, 58. punkts).

27 Šajā gadījumā Itālijas valdība uzsver, ka apstrīdēto valsts tiesisko regulējumu pamato sabiedriskās drošības, personu veselības un dzīvības aizsardzības mērķi, kā arī tas ir vērsts uz to, lai nodrošinātu, ka aplūkotā veida izstrādājumi atbilstu prasītajām drošības prasībām.

28 Lai gan šajā ziņā, protams, ir skaidrs, ka, ja nav saskaņotu standartu, dalībvalstīm ir jālemj par to, kādu personu veselības un dzīvības aizsardzības līmeni tās vēlas nodrošināt, un par vajadzību kontrolēt attiecīgos izstrādājumus to izmantošanas laikā (skat. šajā ziņā 1996. gada 27. jūnija spriedumu lietā C-293/94 *Brandsma*, *Recueil*, I-3159. lpp., 11. punkts, un 2005. gada 10. novembra spriedumu lietā C-432/03 Komisija/Portugāle, Krājums, I-9665. lpp., 44. punkts), tomēr ir jākonstatē, ka tiesiskais regulējums, kas automātiski un absolūti aizliedz valsts teritorijā tirgot citās dalībvalstīs likumīgi tirgotus izstrādājumus, jo minētajiem izstrādājumiem nav "CE" marķējuma, nav saderīgs ar Savienības tiesībās paredzēto samērīguma principu.

29 Kā to uzsver it īpaši Ungārijas valdība un Komisija, šī stingrā "CE" marķējuma prasība, kas jau sākotnēji kavē piemērot savstarpējās atzīšanas principu izstrādājumiem, attiecībā uz kuriem Eiropas likumdevējs nav veicis pilnu saskaņošanu vai ieviesis Eiropas tehnisko apstiprinājumu, aizliedzot kontrolēt, vai attiecīgie izstrādājumi atbilst drošības prasībām, kas tiek prasītas, pamatojoties uz izcelsmes dalībvalstī īstenotām atbilstības noteikšanas un sertifikācijas procedūrām, pārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu iecerēto drošības mērķi.

30 Ievērojot iepriekš minēto, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 34.–37. pants ir jāinterpretē tādējādi, tie liedz valsts tiesību normas, kurās tādu citas dalībvalsts izcelsmes būvizstrādājumu tirdzniecībai, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, pēc savas ierosmes ir paredzēts nosacījums, ka tiem ir "CE" marķējums.

Par trešo un ceturto jautājumu

31 Attiecībā uz trešo un ceturto jautājumu vispirms ir jākonstatē, ka Savienības tiesību normas konkurences jomā, kuru interpretāciju lūdz iesniedzējtiesa, acīmredzami nav piemērojamas tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā.

32 Līdz ar to ir jāuzskata, ka iesniedzējtiesas uzdotais trešais un ceturtais jautājums nav pieņemami (skat. šajā ziņā 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā C-393/08 *Sbarigia*, Krājums, I-6337. lpp., 29. un 38. punkts).

Par tiesāšanās izdevumiem

33 Attiecībā uz pamatlietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīva 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem, kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1882/2003, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā liedz valsts tiesību normas, kurās tādu citas dalībvalsts izcelsmes būvizstrādājumu tirdzniecībai, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, pēc savas ierosmes ir paredzēts nosacījums, ka tiem ir "CE" marķējums;

2) LESD 34.–37. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz valsts tiesību normas, kurās tādu citas dalībvalsts izcelsmes būvizstrādājumu tirdzniecībai, kādi tiek aplūkoti pamatlietā, pēc savas ierosmes ir paredzēts nosacījums, ka tiem ir "CE" marķējums.

[Paraksti]